

Veliko uspehov, še več nalog

Na redni letni skupščini ZRVS naše občine je bilo slišati precej lepih besed in pohval. Poleg podružbljanja obrambnih priprav so se rezervni vojaški starešine iz naše občine zavzemale tudi za nadaljnjo krepitev samoupravne in socialistične skupnosti in ureditve, kot tudi za izvajanje ukrepov družbene samozaščite in varnosti.

V ta namen so v šišenskih ustanovah, šolah in delovnih organizacijah ustanovili 21 aktivov ZRVS, v različnih akcijah v krajevnih skupnostih in na ravni naše občine pa je sodelovalo nad 3.000 rezervnih starešin. V delu družbenopolitičnih organizacij aktivno deluje blizu 900 članov ZRVS.

Pokazatelj o plodnem in uspešnem delu organizacije ZRVS v naši občini je veliko, toda skupščina je potekala v delovnem vzdušju ter iskanju poti za nove uspehe, zato pogledmo tudi naloge, ki so si jih zadali.

Udeležba članov na predavanjih ni povsem zadovoljiva, kar pa ne bi veljalo za tehnične zbere in druge oblike nazornega pouka, ki so v glavnem dobro obiskani. Zato bi veljalo še bolj kritično oceniti dosedanje oblike vojaško-strokovne in idejnopolitične vzgoje rezervnih starešin in posebej narediti primerjavo med verbalizmom in praktičnim poukom.

Na skupščini je bila še posebej poudarjena potreba po še tesnejšem sodelovanju med organizacijo ZRVS in mladino. V naši občini imamo namreč nekaj sto mladincev in mladink, ki so povsem prostovoljno stopili v eno-teritorialne obrambe. Vzgojno delo z njimi pa je, žal, nekoliko zamrlo.

Nekatere krajevne organizacije ZRVS, ali točneje njihovi aktivni ZK — vse premalo skrbijo za sprejem novih članov, ki naj bi jih rekrutirali iz vrst mladih rezervnih vojaških starešin, saj jedro članstva ZK predstavljajo v glavnem starejši starešine, udeleženci NOV.

To je le del prizadevanj in naporov, s katerimi so šišenski rezervni vojaški starešine zakorakali v letošnje jubilejno leto. Z vsemi močmi se bodo potrudili kadrovsko še bolj okrepiti svoje vrste, saj organizacija ZRVS praznuje letos petindvajset let svojega obstoja.

Ob koncu letošnje skupščine so prizadevnim članom izročili plakete ZRVS Slovenije ter prebrali ukaze o povišanju. Poslali so tudi pozdravno pismo tovarišu Titu ter mu čestitali k dvojnemu jubileju in izrazili željo, da bi vrhovnemu poveljniku naših oboroženih sil tretjič dodelili red narodnega heroja.

J. B.

Psihološka vojna — kaj je to?

„Psst, stvar je zaupna ...“

V povojnem obdobju je bila naša socialistična in samoupravna skupnost bolj ali manj izpostavljena raznim oblikam tako imenovane psihološke vojne. To velja tudi danes, za čas, v katerem živimo. V sovražnih kuhinjah izven naših meja se nenehno oblikujejo »zaupne« in črne napovedi o našem socialističnem in samoupravnem sistemu, naši nevrščenosti ter bratstvu in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije.

Nosilci tovrstne dejavnosti niso samo sovražniki naše skupnosti, ki jim je naše samoupravljanje trn v peti. Njihova podaljšana roka so tudi pripadniki tako imenovane ekstremne emigracije. Vsi skupaj čakajo svojih »pet minut« in v ta namen obilno izkoriščajo svoj tisk, radio, letake, osebne stike z našimi državljani, ko se ti znajdejo v tujini, pa tudi druga sredstva množičnega obveščanja. Tej pisani družbi sovražnikov se je torej pridružila skupina tistih, ki so med našim osvobodilnim bojem ubijali in klali in so potem, v strahu pred roko pravice, zapustili domovino ter si v tujini zagotovili varne brloge. Četniki, ustaši, belogardisti ... Morilci tipa Druschke.

In seveda se njihova zlonamerna in »preroška« beseda tu in tam tako ali drugače pretihotapi prek naših meja in poišče idejno in politično neoboroženega ali celo sovražno razpoloženega posameznika. In tu se začne škodoželjna in zlobna dejavnost, ki je, za razliko od »vicomanije«, povsem »resna« in »točna«. V tem primeru torej sovražnik skrajno previdno išče svoje somišljenike ali žrtve. In ko pripoveduje o »preverjenih novicah«, svoje sobesednike opozarja na »zaupnost« zadeve, ki bo vsak hip »dozorela«.

O psihološki vojni je bilo precej govora na naših sestankih in predavanjih, o njej bi lahko govorili še in še, a vendar nam tega ne dovoljuje skop in skrčen časopisni prostor. Ostane nam ugotovitev, da je naše nepremagljivo in učinkovito orožje naša odločnost za nadaljnjo krepitev samoupravnih odnosov ter bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. To je smisel in v tem je bistvo vsakdanje politične ofenzive slehernega našega občana.

B. J.

Priprave na vojaško-strokovno urjenje študentov

Bruci v uniformah

Predstavniki ljubljanskega armadnega območja in republiške konference zveze socialistične mladine Slovenije so si edini v tem, da lanskoletne priprave pred odhodom študentov v centre JLA za pridobivanje temeljnih vojaških znanj in veščin niso bile zadostne.

• Urjenje študentov bo tudi letos trajalo šestnajst dni, zato je z več pozornosti in posluha načrtovana njihova aktivnost v prostem času, posebej pa je poudarjeno vzgojno in idejnopolitično delo organizacije ZSMS. V ta namen je zvezni sekretariat za ljudsko obrambo za letošnje vojake »bruce« že pripravil brošuro, ki naj bi mlade visokošolce seznanila z njihovimi dolžnostmi in pravicami med ob-

rambnim poukom. Ta knjižica je pravzaprav svojevrstni pravilnik o obnašanju in jo bo dobil sleherni študent, ki ga čaka vojaško urjenje na Pokljuki ali Velikih Blokah.

• Vsem študentom, ki letos odhajajo v ta ali oni učni center JLA, bodo občinski organi za ljudsko obrambo poslali tudi brošuro. Tako bo, za razliko od prejšnjega, letošnji rod obveznikov povsem pripravljen zakorakal v skrivnosti obrambnega usposabljanja in bojevnih veščin.

• In to je, na kratko povedano, prijetna novost v delu centrov za vojaško-strokovno usposabljanje in urjenje naših najmlajših študentov.

J. B.

Leva, desna, en, dva ... Uniformirani bruci na Pokljuki.